

Formanden: Idet jeg sætter Fællesudvalgets Indstilling under Forhandling, skal jeg bemærke, at, skjøndt det ved første Bieskast kunde synes, at der var flere forskjellige Indstillingspunkter, er Indstillingen dog fra Udvalgets Side fremsat som een samlet Indstilling, der vil komme under Afstemning under Et. — Jeg skal strax bemærke, at der i den for Landsthingets Bedkommende foreslåede nye Affattelse af § 2 er ved en Korrekturfeil indflydt et Comma i 10de Linie efter Ordet „Priser“, der maa udgaa, ligesom det da heller ikke findes i den tilsvarende Indstilling for Folkethingets Bedkommende. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rier): Det Lovforslag, til hvilke disse Indstillinger ere knyttede, gaar, som bekendt, i sine 3 første Paragrafer ud paa at bemyndige Finansministeren til i et vist Tidrum og paa visse Betingelser at indrømme en Afløsning af de kontraktmæssige, Staten tilflydende Afgifter af bortsolgte og bortarvefæstede Eiendomme og i Forbindelse dermed Statskassen paahvilende Byrder, en Afløsning ved Indbetaling af Afgifterne kapitaliserede med Fradrag af Statskassens Byrder kapitaliserede. Forsaavidt Afgifterne bestaa i Penge, krævedes der kun Regler for Beregningen af deres Kapitalværdi, men forsaavidt de bestaa i Naturalier, navnlig i Korn eller Smør, maa der først finde en Ansættelse af deres aarlige Værdi i Penge Sted, førende Kapitaliseringen kan foretages. Paa dette sidste Punkt, nemlig Ansættelsen af Naturalieafgifternes aarlige Værdi i Penge, var der Enighed mellem Thingene, saaledes at Beregningen skulde finde Sted efter Gjennemsnittet af Kapitelstarten i de sidste 15 Aar, der gik forud for Afløsningen, med Fradrag af de 2 Aar med højest og de 2 Aar med lavest Kapitelstart. Den Uoverensstemmelse imellem, hvad der var vedtaget i de to Thing, som foranledigede Redsettelsen af Fællesudvalg, laa paa det andet Punkt, den angik Kapitaliseringsmaaden, idet Lovforslaget, saaledes som det vedtoges i Folkethinget, tilstedte Kapitalisering af begge Slags Afgifter, baade Afgifter i Naturalier og Afgifter i Penge, efter en og samme Norm, medens Lovfor-

slaget, saaledes som det vedtoges af Landsthinget, kun tilstedte Kapitalisering af Afgifter i Penge efter Kursen paa 4 pCt. Rente hørende Statsobligationer, men derimod for Afgifter i Korn og Smør ikke tilstedte en Reduktion efter denne Cours. Det er denne Uoverensstemmelse, som Udvalget foreslaar det høie Thing at hæve ved Vedtagelsen af de i Betænkningen indeholdte Indstillinger, som det paaligger mig kortelig at begrunde. Jeg skal selvfølgelig ikke vende tilbage til en Motivering af den af Landsthinget ved dets sidste Afstemning i denne Sag fastholdte Forskjel i Kapitaliseringsmaaden for de to Slags Afgifter, heller ikke referere, af hvilke Grunde Landethingsmedlemmer af Fællesudvalget have troet at burde lægge saamegen Vægt paa at fastholde denne Forskjel, at de, fremfor at opgive den, vilde have foretrukket, at Lovforslaget ikke blev til Lov. Det tør være tilstrækkeligt at pege paa, at Forskjellen er fastholdt, saaledes som det vil ses af det 3die Indstillingspunkt angaaende Affattelsen af § 2, dog med en særlig Undtagelse, som jeg senere skal søge at forklare. Udvalget tør derfor vente, at dette høie Thing vil vedtage vor Indstilling, forudsat at der ikke findes andre Punkter, der maatte vække Betænkning. Saadanne Betænkninger kunde opstaa derved, at man til Gjengæld for, at den forskjellige Kapitaliseringsmaade var indrømmet, var gaaet ind paa en betydelig lavere Beregning af den aarlige Værdi af Naturalieafgifterne end den vedtagne, thi det er jo klart, at, hvad der vindes paa det ene Punkt, kunde tabes paa det andet. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Udvalget har vel i det andet Indstillingspunkt foreslaaet en anden Beregning af Afgifternes aarlige Værdi, nemlig en Beregning efter faste Priser, og denne forandrede Beregning er ganske vist en Indrømmelse, men ikke af saa væsentlig Betydning, at den kan vække nogen Betænkning. Det vil jo ses, at der ikke kan finde nogen gennemgaaende Sammenligning Sted mellem den tidligere foreslaaede Beregningsmaade og den nu foreslaaede; thi medens Udvalget i sit andet Indstillingspunkt foreslaar faste Priser, skulde Beregningen ifølge Lovforslaget ske efter Gjennemsnitspriser